

תופעת שיחורר כן-חורין
אפליה בין הסוגים

נימוק שלפיו ניתן להבין שיחוררין של בנות אחרות. לכל היותר הייתי מוכנה להבין אילו היו בנות חרדיות מופנות לשירות לאומי בבתי-חולים המוסדות-פעד. כל עוד אין חובה כזו חלה עליהן, והי השתמטות במסווה של מצפון ודת. "מה שמרגיז הוא שאם למרות התצהיר אגוייס לצבא, זה יוכיח שבישראל יש כמה סוגי מסורת. יש מסורת שמשחררת את שומריות משרות צבאי, בעוד שסוג אחר של מסורת ישראל אינו פוטר מהובת גיוס. זה הסכם הקואליציוני יצר אפלייה בין סוגי בנות. זה מה שחרה לי."

„אי לזאת“ ממשיכה אריאלה בתצהירה. „אני מצהירה בה גניסי יתיה בו משום פגיעה בשמך הטוב, אפלייתי לרעה לי. עומת בנות טהורות זכות הנחשבות מוסי ריות יותר בכך שאינן משרתות בצה"ל, וכי לא זו בלבד שתקופת שנתיים מחיי בכך שאצטרך לשרת לפי פקודה ובלא שבר, אלא אף יקטנו סיכויי למצוא חתן, אברך מתאים המחפש בת ישראל כשרה, תמה וטהורה...“

אריאלה באה ממישפחה המשייתית ל- זרם הדתי הרפורמי ואחיה, טוביה בן- חורין (41) הוסמך כרב רפורמי אחרי

בת הרב הרפורמי מירושלים תובעת שיחורר מצוה"ל מטעמים דתיים - אך תביעתה נדחתה

את הפגנת המחאה הראשונה נגד הסעיף המגביל גיוסן של בנות דתיות לצה"ל, כפי שהוא בא לידי ביטוי בהסכם הקואליציוני, ערכה נערה אלמורנית. מול אדישותן של בנות-גולה חייבות הגיוס התליטה אריאלה בן-חורין * (19) למחות על מה שניראה לה כעוול משווע, כלפיה וכלפי בנות אחרות מוטגה. הרעיון על דרך המחאה בא לה מתברת הכנסת שולמת אלגני, שגייסה לטובת הענין את עורך-הדין הירושלמי אורי הופרט. ביחד ניסחו השניים תצהיר שהיה אמור להעמיד במבחן עקרונות את שאלת גיוס הבנות לצה"ל.

סיכוי למצוא אברך

בתצהיר שעליו התמה אריאלה במישורו של עורך-הדין הופרט, לי אחר שהתורה כחוק, היא פירשה את הר נימוקים שעל-פיהם צריכים שילטונות הצבא לפטור מחובת הגיוס. היא מסבירה שם: „... אני בת ישראל ויהודיה כהלכה. בתתאם לחוקי המדינה אני כפופה בכל הנוגע למעמדי האישי ולהגדרתי כחוק מירשם האוכלוסין לבתי-הדין הרבניים הכפופים לרבנות הראשית.“

„הרבנים, שהינם עובדי-מדינה ומקבלים שכרם מממשלם-המסים ואשר מרותם עלי נכפתה מכוח החוק, קבעו כי אל לה

במדינה ספרים ספר של שחקן

מהסיפור על הדרור
מרסל והכלבים המחוכרים
יצא ספרי-ביכורים

עד עכשיו הוא היה ידוע בתור יפה/ שחקן ובעלה של הזמרת ירדנה ארזי. אלא שעמוס טלישיר (27), מסתבר, הוא קצת יותר משלושת הדברים שפירסמו אותו בעולם הבידור הישראלי. מאז התחתן עם ירדנה ושורבט שמו לא אחת אל מדורי הרכילות. אירועים סנסציוניים רדפו זה אחרי זה כבית מייש פחת טלישיר הצעירה, אך עמוס יושב לו בדירתו שבנאות-אפקה, הסתגר מפני הי עולם ולא הגיב. גם כיום הוא עדיין יושב ושם, ואינו מוכן לומר דבר וחצי דבר על המתרחש בינו לבין ירדנה. מניח לעיתונאים לעשות כרצונם ונחה סאילו כל הנכתב על אודו- תיו אינו מעניינו. המעט שניתן להציל מפיו הוא כי הוא האשתו היים בנפרד אך הולקים יחד את דירתם המשותפת. כיצד בדיוק הם מנהלים את חייהם באותה דירה, אין הוא מוכן לספר. כשהוא נשאל אם הוא מתכוון להתגרש, הוא משיב בשאלה: „האם ה- תשובה לכאן או לסאן תחייב אותי?“ וסותם ואינו מוכן לפרש מילה וחצי מילה בנדשא.

ספר במופתרים. לעומת זאת מוכן עמוס טלישיר לומר הכל על ספר ביכור ריה כמו כלבים מחוכרים, שיצא לאור בימים אלה. הוא עצמו עדיין לא התאושש מן העודדה שכתב ספר שיצא לאור ושר זכה בהערכה מצד אנשים שאת דעתם הוא מעריך. רבים ממכריו לא ידעו כלל שהוא מוכתב ספר במסתרים.

לפני ארבע ושנים התיישב עמוס-טלי- שיר ליד השולחן-הכתיבה בביתו והחל כותב ספור קצר על הודה מרסל ועל הכלבים המחוכרים שביניהם הייתה מנסה להפריד בעזרת דלי מים. הוא לא ידע לאיזה כיוון תוביל אותו הכתיבה. עד אז, כך הוא מעיד על עצמו, לא כתב יותר ממה שביקשה ממנו המורה, אך כתב תמיד תשב שהגיע לו ציון גבוה יותר ממה שקיבל על הסיפוריו.

פריצת המעגל. עמוס טלישיר מדייק באופן כמעט מתימטי בימלים שבהן הוא מכתוב את הרבר הזה ושעמוס נקרא ספר, לא היו לי בעיות איסטרטגיות של מינוח. את הספר כתבתי בכתב-יד לוחך ארבע מתברות, ולא באופן סינכרוני. גמרתי את הכתיבה תוך ארבעה חודשים. אחרי-כך שיטתתי את הספר, הנהתי אותו, ונחתתי אותו, וזילזלתי בעצמי שאני לא מוכן להתדות כי מה שכתבתי שווה יותר מאשר הרגע שבו כתבתי אותו.

„הספר התחיל כסיפור על כלבים מחר ברם, אחרי-כך כתבתי איך אני מספר את הסיפור למישהו, ואחרי-כך איך אותו מישהו מתייחס למה שאני מספר לו. אז נוצרה בעיית של פריצת המעגל האינני טימו ושלי עם הספר, קראתי קטעים מתוכו לאשתי, מסרתי את כתב-היד לאחותי, שתלתו היו הראשונות שאמרו את המילה „ספר“.

אמרותי: ככה? צילצילתי לסופר יזרם קניוק (ועד היום אינני ידוע למה צילצילתי דווקא אליו, כי אני מכיר הרבה אנשים שהייתי רוצה לקרוב אותם אלי בעזרת צילצול טלפון ואינני עושה זאת), ואמרתי לו: „יש לי כתב-יד ואני רוצה שתגיד לי באיזו מידה אתה רואה את זה כספר?“, „למחרת בבוקר הוא צילצל אלי ואמר: „אתה כתבת ספר? עוד באותו יום הוא נפגש עם מישהו בספרייה-פועלים והראה לו את כתב-היד.“

כתב-היד הגיע לשירי של המשורר נתן יונתן, הממונה על ההוצאה לאור של סידרת ספרים בעריכתו. הוא צילצל אל עמוס הוודיע לו כי ככל שהדבר תלוי בו (החשך בעמוד 36)

צה"ל: יהודיה רפורמית אינה יהודיה דתית

אלא שצה"ל סבר אחרת. ביום גיוסה סירבו בלישכת הגיוס לאפשר לאריאלה לשוב עם מפקד הבסיס. היא הוויילה יחד עם כל בנות מחזוריה; קצין לישכת הגיוס לקח ממנה את התצהיר והבהיר: התצהיר ייגנו בתיק האישי שלך, איש לא יגע בו ולא יראה אותו. אם את רוצה להמשיך את מלחמתך מתוך הצבא — בבקשה. מהבחינה המישפטית עברו בכך שיל- טונת הצבא על החוק, הסביר עורך-הדין הופרט: „לפי השקפתי המישפטית היה התצהיר צריך לשחרר את אריאלה מצה"ל. התנהגות שילטונות הגיוס בפרשה נותנת בסיס לתביעה מישפטית בבג"ץ נגד צה"ל. ואם בית-הדין המעגל האינני יכריע, מה שילכאורה נראה סביר — שהיא זכאית להשתחרר, זה יוכיח שההסכם הר קואליציוני הרס את כל המיבנה של גיוס בנות לצה"ל ופרץ פריצה חמורה בחוק הגיוס.“

גם עורך-הדין מדגיש את הצד העקרונותי שבהגשת התצהיר: „רצינו להראות את האבסורד שבהצטרות שניתנות עליידי בנות דתיות. באנו ואמרנו: בבקשה, בחרוה זו היא מבית מסורת, יש לשחררה. למעשה, כל בחורה יכולה להצהיר שהיא מבית מסורת ולא יהיה בכך שקר. הי אבסורד הוצג. כעת נותרה האפשרות להמשך המאבק המישפטי.“

נראה ששילטונות צה"ל יועמדו במבוכה אם וכאשר תוגש עתירה בשם אריאלה לבג"ץ. אלא שעתיירה כזו לא תוגש בשלב זה. עורך-הדין זקוק לייפוי-כוח מצד אריאלה להמשך המאבק המישפטי, ואילו היא איננה מתכוונת לפי שעה להמשיך במאבק.

שסיים את לימודיו בבית המדרש לרבנים של היהדות המתקדמת בסינסינאטי, ארי צות-הברית. האח כיהן כרב בקהילות שונות ב- ארצות-הברית, וכיום הוא נחשב כמנהיגה הרוחני של קהילת „אמת ורווחה“ ברמת גן. אבית של אריאלה, הסופר והעיתונאי הוותיק שלום בן-חורין (64), הוא בוגר אוניברסיטת מינכן בפילוסופיה ומדעי ה- דת, חבר הוועד הבין-דתי שכתב את הספרים חמישים שנות ציונות ונקם, אף הוא מפעיל היהדות הרפורמית בירושלים.

אריאלה ציינה עמדות אלה בתצהירה, שבו נאמר עוד: „לאור האמור לעיל, ולנוכח העובדה שביתי הוא בית מסורתי ומקפידים בו לשמור על מינהגי חג ו- מועד כמצויין בהסכם הקואליציוני, ואכרי לת מוון כשר, הנני מצהירה בזאת כי כל עוד החוק והנהג מאפשרים לפטור בנות מטעמים של מצפון ומסורת ושמידת מסורת — זכרתי להשתחרר מהשירות הנ"ל.“

הקצין סירב להתייחס

את התצהיר התכוונה אריאלה ל- הגיש למפקד לישכת הגיוס ביום התייצבותה לשירות, לפני שלושה שבר עזת. היא הסבירה: „צריך להבין שהצעד שלי לא בא כדי להתחמק מהשירות. רצייתי לשרת בצבא, ולא רצייתי שישחררו אותי. הצעד כוון רק להדגיש את הסיי בוכים שיגרמו לי בשל המוסר הכפול שאצטרך לעמוד בו אם אגוייס. אין כל

לבת ישראל לשרת בצה"ל וכי זה אסור, בתיעת, ייהרג ואל יעבור“. ההסכם הקואליציוני אף הוא קובע, כי למען צניעותן של בנות ישראל וזכותן להצהיר כי אין הן רוצות לשרת בצה"ל מטעמים של דת/או מצפון/או שמירת מסורת ישראל ומינהגיה.

* הראיון והצילומים של אריאלה נעשו לפני גיוסה לצה"ל.

פרסקוויט הופרט
הצעד העקורני